

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen AA

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-aa-txt-shoot-idc98cfa23-c478-4cab-9e97-7ef68c939235.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Efter en betydelig Marsch igjennem Skov, hvor jeg gjorde Bekjendtskab med flere af den Art Smaasøer, som jeg holder saa meget af, kom jeg da til Hestehaven og Carls-Sø. Her viste sig da et af de skønneste Partier, jeg nogensinde har seet. Terrainet er temmelig frit og skraaner brat ned mod Søen, dog ikke nøgent men ud af Siderne bevoxet med Bøgeskov. Baggrunden dannes af Siv, og Forgrunden danner Søen selv; et temmelig stort Stykke er klart, men et endnu større Stykke er bevoxet med Aakandens store grønne Blade, hvorunder Fisken ligesom søger at skjule sig men dog en enkelt Gang titter frem og tumler sig paa Overfladen for at bade sig i Solskin. Paa den modsatte Side høiner Landet sig, stor Bøgeskov, og Morgenbelysningen giver de enkelte belyste Puncter en underlig Contrast til de beskyggede. Og Kirkeklokkerne kalde En til Andagt, dog ikke i Templet af Menneskehænder. Behøver Fuglen ikke at erindres om at prise Gud, skulde da Mennesket ikke ogsaa stemmes til Andagt uden Kirke, i det sande Guds-Huus, hvor Himmelens Hvælving danner Kirkeloftet, hvor Stormens Brusen og den lette Zephyr erstatte Orgelets Bas og Discant, hvor Fuglenes Triller danne Menighedens Jubelsang, hvor ikke som i Steenkirken Hvælvingens Echo gjentager Præstens Røst, men hvor Alt opløser sig i en uendelig Vexelsang -?